

organizacji szkolnictwa, opieki, resocjalizacji w publicystyce i pracach naukowych tworzone na ziemiach polskich i na emigracji; Myśliciele o wsparciu rodziny polskiej w jej funkcji wychowawczej; Wybitne dzieła pedagogiczne Polaków (konceptcje pedagogiczne, traktaty, podręczniki pedagogiczne i metodyczne, twórcy i współtwórcy nowych idei i prądów pedagogicznych); Organizacje i stowarzyszenia na rzecz wychowania ku wolności i niepodległości”¹.

Otwartość organizatorów na poszerzenie grona uczestników Seminarium Polskiej Myśli Pedagogicznej oraz na odkrywanie jej nowych obszarów badawczych daje perspektywę bardzo cennego, interesującego i dynamicznego rozwoju podjętej inicjatywy. Owocem Pierwszego Seminarium PMP, interesujących wystąpień, aktywnego udziału i wkładu w dyskusję jego uczestników, będzie zbiorowa monografia, której elektroniczna publikacja przewidziana jest w Jagiellońskiej Bibliotece Cyfrowej.

EDMUND KURYLUK

Katedra Biografistyki Pedagogicznej KUL

II OGÓLNOPOLSKA INTERDYSCYPLINARNA KONFERENCJA NAUKOWA
„ŚWIATOPOGLĄDOWO-SPOŁECZNE KONCEPCJE WYCHOWANIA
I EDUKACJI AKADEMICKIEGO LUBLINA”

Lublin, 7-8 listopada 2014 roku

W dniach 7-8 listopada 2014 r. odbyła się na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Światopoglądowo-społeczne koncepcje wychowania i edukacji akademickiego Lublina”, zorganizowana przez działającą w Instytucie Pedagogiki Katedrę Biografistyki Pedagogicznej oraz Towarzystwo Kulturalne Czytelnia Dramatu. Było to pierwsze spotkanie przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych z całej Polski, którzy prowadzą badania środowiska naukowego akademickiego Lublina lub kontynuują kierunki badań zapoczątkowane na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej. Konferencja wpisywała się w cykl inicjatyw, których celem jest upamiętnienie rocznic powołania najstarszych lubelskich uczelni: Metropolitalnego Seminarium Duchownego, KUL, Lubelskiej Szkoły Mędrców (Jesziwy), UMCS.

Patronat honorowy nad konferencją objęli Komitet Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk oraz rektorzy lubelskich uczelni: ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński – rektor KUL, prof. dr hab. Stanisław Michałowski – rektor UMCS, prof. dr hab. nauk med. Andrzej Drop – rektor Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, dr hab. Mirosław

¹ *Z Zaproszenia do udziału w Seminarium Polska Myśl Pedagogiczna, 2014.*

J. Jarosz, prof. WSEI – rektor Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie, ks. dr Marek Słomka – rektor Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie oraz prof. dr hab. Marian Wesołowski – rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Patronatem honorowym konferencję objął prezydent Lublina, dr Krzysztof Żuk, który w okolicznościowym liście wystosowanym do obradujących napisał: „Lublin, będąc ważnym ośrodkiem na akademickiej mapie Polski, od zawsze skupiał autorytety, które wpływały na światopogląd i kształtowały postawy kolejnych pokoleń. Doceniam wysiłek włożony przez organizatorów w przygotowanie tak bogatego programu konferencji, z uwzględnieniem tematyki poświęconej biografii naukowców związanych z naszym miastem. W obecnych czasach szczególnie potrzebujemy wzorców osobowościowych, a biografistyka pełni wyjątkową rolę w procesie wychowawczym i edukacyjnym, przybliżając sylwetki godne zapamiętania i naśladowania”.

Celem konferencji było ukazanie bogatych tradycji akademickich Lublina, które sięgają XVII wieku, gdy w 1675 r. w mieście erygowano pierwsze seminarium duchowne, drugie powołano w 1714 r., a połączono je w jedno w 1788 r. Po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. utworzono kolejne uczelnie związane z religiami, których wyznawcy mieszkali na terenie miasta i w jego okolicach. W 1918 r. rozpoczęły się zajęcia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w 1926 r. powstało jezuickie „Bobolanum”. Żydowską wyższą szkołą wyznaniową była natomiast założona w 1930 r. Lubelska Szkoła Mędrców (Jesziwa), największa uczelnia talmudyczna na świecie. Po drugiej wojnie światowej, w 1944 r. nowe władze utworzyły Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej. W późniejszych latach powstały: Politechnika Lubelska, Akademia Medyczna i Akademia Rolnicza. Po przeobrażeniach ustrojowych 1989 r. w mieście powoływano kolejne uczelnie.

Zamysłem spotkania było nie tylko skupienie się na aspektach historycznych akademickiego Lublina. Uczestnicy obrad rozmawiali o misji i celach szkół wyższych. Wskazywali na kręgi kulturowe, religijne i polityczne, z których wywodzili się i w których działali wykładowcy. W czasach, gdy tak dużo dyskutuje się nad rolą i organizacją wyższych uczelni, nad poziomem i sensem uprawianej na nich nauki, gdy próbuje się wszystko zunifikować i sformalizować, rozmawialiśmy o bogactwie różnorodności i powrocie do korzeni. Przypominając o wielokulturowości szkół wyższych, która ubogacała, mobilizowała do współpracy i rywalizacji naukowców i studentów, dopingowała do rozwoju, inspirowała osiągnięcia naukowe i powstawanie nowych prądów w nauce i kulturze, a także wpływała na stosowanie nowatorskich metod nauczania i wychowania, staraliśmy się choć na chwilę wskrzesić tradycyjne wartości i autentycznego ducha współpracy, wynikającej z zamiłowania do wiedzy, chęci poszukiwania prawdy i odkrywania nowych kontekstów.

Ponad pięćdziesięciu prelegentów z ośrodków akademickich w kraju i za granicą wzięło udział w konferencji. Obrady przebiegały w dwóch nurtach: plenarnym i w sekcjach tematycznych. Uroczystego otwarcia obrad dokonali: dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska, prof. KUL – prorektor ds. promocji i współpracy z zagranicą,

dr hab. Stanisław Fel, prof. KUL – dziekan Wydziału Nauk Społecznych i ks. prof. dr hab. Marian Nowak – dyrektor Instytutu Pedagogiki. Zaproszonych gości i uczestników konferencji przywitał dr hab. Ryszard Skrzyniarz, prof. KUL – kierownik Katedry Biografistyki Pedagogicznej.

Następnie rozpoczęły się obrady sesji plenarnej, którym przewodniczył ks. prof. zw. dr hab. Edward Walewander. Pierwsza, z referatem „Krytyka warstwy wychowawczej totalitaryzmów europejskich lat trzydziestych XX wieku w pismach Antoniego Szymańskiego”, wystąpiła prof. dr hab. Janina Kostkiewicz (UJ), która przedstawiła poglądy społeczne prof. Szymańskiego, rektora KUL w latach 1933-1942. Mówiła, że podejmował on w swoich tekstach problematykę prądów społeczno-politycznych ówczesnej Europy. Wielokrotnie pojawiała się w nich krytyka bolszewizmu, niepomijane były też totalitaryzmy zachodnie. Wszystkie one niosły wizję „nowego człowieka”, łącznie z koncepcjami jego kreowania, tworząc w ten sposób własną warstwę wychowania. W sesji plenarnej wystąpiła także dr hab. Alina Rynio, prof. KUL z referatem „Refleksje nad osobą i dziełem Karola Wojtyły – Jana Pawła II w kontekście Jego więzi z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim”, w którym ukazała związki Profesora-Papieża z Uniwersytetem, to, co wniósł w rozwój uczelni jako wykładowca, profesor, święty, patron. Na zakończenie głos zabrała dr hab. Anna Jabłońska (UJK, Kielce), która wygłosiła referat „«UMCS i ja» – znaczenie Lublina w życiu studentki z przełomu lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX wieku”. Jej celem było przedstawienie roli, jaką odegrały studia odbyte na UMCS w życiu osoby urodzonej podczas wojny i pochodzącej ze wsi. Przybliżyła przechowaną we wspomnieniach atmosferę nauki: strukturę zajęć i pracy indywidualnej, środowisko intelektualne, ówczesne autorytety, wartości i idee, kontakty z KUL, ale także realia życia studenckiego – codziennego i odświętnego.

Obrady w sekcjach koncentrowały się wokół dziewięciu obszarów tematycznych: 1) drogi, które wiodły do Lublina, 2) lubelska szkoła filozoficzna, 3) badacze literatury i kultury, 4) korzenie akademickiego Lublina, 5) twórcy lubelskiej pedagogiki, 6) środowisko lubelskich humanistów, 7) absolwenci, 8) animatorzy środowiska lokalnego.

W obradach pierwszej sekcji tematyka wystąpień dotyczyła dróg, które poszczególne badacze wiodły na wyższe uczelnie Lublina. Prof. zw. dr hab. Andrzej Chodubski (UG) przedstawił postać Wincentego Dawida (1816-1897), badacza wywodzącego się z Lubelszczyzny i nierozzerwalnie związanego z regionem. Prof. nadzw. dr hab. Piotr Gołdyn (UAM) omówił działalność naukową, społeczną i polityczną prof. Witolda Chodźki, która miała wpływ na to, że po zakończeniu drugiej wojny światowej, gdy w 1945 r. utworzono Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, został profesorem na Wydziale Lekarskim tej uczelni. Dr hab. Helena Głogowska, prof. Wyższej Szkoły Informatyki i Ekonomii Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Olsztynie przedstawiła białoruskie drogi profesora Teoty Rott-Żebrowskiego (1919-2004), związanego z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, a pochodzącego z Hermanowicz na Białorusi. Poglądy na nauczanie i wychowanie ks. Antoniego Kościa (1949-2011) –

misjonarza, nauczyciela, wychowawcy i profesora, który pracował i pobierał nauki w Japonii, Korei, USA, Niemczech i Włoszech, a następnie swoją wiedzą i doświadczeniem dzielił się w Lublinie, na KUL-u, przedstawiła mgr Agata Grabowska-Bacza (KUL). Dr Tatiana Krynicka (UG) przypomniała drogę Leokadii Małunowicz (1910-1980) z Wilna do Lublina, na KUL oraz działalność naukową i wychowawczą profesor, której dewizą życiową było hasło: „Chciałabym służyć Ci z całego serca”.

W drugiej sekcji udział wzięło czworo prelegentów, którzy omówili fenomen powstania i kierunki działalności lubelskiej szkoły filozoficznej. Dr hab. Witold Staranawski, prof. Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego zaprezentował środowisko filozofów działających na KUL-u na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX wieku, widzianych z perspektywy studenta filozofii teoretycznej KUL, zaangażowanego w duszpasterstwo akademickie o. Ludwika Wiśniewskiego, w działalność opozycyjną oraz współzałożyciela ruchu obrony nienarodzonych „Troška o życie”, obecnie pracownika naukowego UKSW, zajmującego się m.in. filozofią wychowania. Dr Teresa Zawojska (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego) przedstawiła *Powszechną encyklopedię filozofii – opus magnum* lubelskiej szkoły filozofii klasycznej, która łączy w sobie walory naukowo-educacyjne, jako kompendium wiedzy z zakresu leksykografii filozoficznej, z walorami wychowawczymi, ukazując uporządkowane spojrzenie na najrozmaitsze zjawiska intelektualne powstałe w różnych epokach historycznych w Europie i na świecie. Uzupełnieniem dwóch pierwszych referatów były wypowiedzi dr Imeldy Chłodnej-Błach (KUL) oraz mgr Celiny Głogowskiej (Uniwersytet Szczeciński), które ukazały postaci wybitnych filozofów lubelskich: ojca prof. Mieczysława Alberta Krąpca i prof. Jerzego Kalinowskiego.

Prelegenci trzeciej sekcji skoncentrowali się na ukazaniu niezwykłych postaci lubelskich badaczy literatury i kultury. Dr Agnieszka Goral (UMCS) przypomniała o jubileuszu dwudziestolecia lubelskiej białorutenistyki, omawiając badania białorutenistyczne prowadzone w latach 1993-2013 w Zakładzie Białorutenistyki Instytutu Filologii Słowiańskiej UMCS w Lublinie. Trzy kolejne badaczki zaprezentowały literaturoznawców pracujących na KUL-u: mgr Justyna Staroń (KUL) – prof. Feliksa Araszkiwicza (1895-1966), lublinianina z wyboru, wieloletniego pracownika oświaty, nauczyciela w szkole średniej, wreszcie profesora KUL; mgr Magdalena Żmudziak (KUL) – prof. Stanisława Fitę (1932-2011), studenta i pracownika KUL oraz przyjaciela i mentora wielu pokoleń naukowców wywodzących się z tej uczelni. Mgr Monika Mamińska-Domagalska (Fundacja „Muzyka Kresów”) opowiedziała o Władysławie Panasie (1947-2005), który był z jednej strony intelektualistą, profesorem, kierownikiem Katedry Teorii Literatury KUL, z drugiej – artystą.

Wspomniane wyżej sekcje zakończyły obrady w pierwszym dniu konferencji. Po obiedzie goście udali się do Metropolitalnego Seminarium Duchownego, które było pierwszą uczelnią wyższą działającą w Lublinie i w którego murach, w latach 1918-1922, gościł nowo założony Uniwersytet Lubelski. W Muzeum Starodruków i Sztuki Sakralnej, które mieści się w gmachu seminarium, uczestnicy wycieczki mogli zoba-

czyć m.in. mszał z Kraśnika z ok. 1400 r., europejskiej klasy malarstwo, np. obraz na płótnie Dawid z głową Goliata, przypisywany Giudo Reniemu, a także cenne przedmioty, np. relikwiarz św. Apolonii czy różaniec wykonany techniką filigranu. Następnie zwiedzono pomieszczenia i kaplice seminaryjne oraz Stare Miasto.

W drugim dniu konferencji odbywały się obrady w sześciu sekcjach tematycznych: trzy sekcje w godzinach porannych i trzy w godzinach przedpołudniowych.

Autorzy referatów w czwartej sekcji koncentrowali się na „korzeniach” akademickiego Lublina. Dr hab. Ryszard Skrzyniarz, prof. KUL w referacie „Fundatorzy, założyciele, twórcy i pierwsi rektorzy lubelskich uczelni” zaprezentował kulisy powstania w Lublinie wyższych uczelni. Temat kontynuowała mgr Ilona Gumińska (KUL), która przedstawiła szkoły wyższe utworzone w Lublinie po przeobrażeniach ustrojowych 1989 r. Religijnych przesłanek powoływania lubelskich szkół wyższych dotyczyły kolejne referaty. Mgr Sylwia Krysa (KUL) zaprezentowała biografię rabina Majera Jehudy Szapiro – założyciela lubelskiej Szkoły Mędrców, a mgr Paulina Wawer (Collegium Civitas, Bobolanum) – historię powstania Zakładu Teologicznego Zakonu O.O. Jezuitów w Lublinie, czyli Kolegium Bobolanum, m.in. wpływ generała jezuitów o. Włodzimierza Ledóchowskiego (1866-1942) na powstanie uczelni, funkcjonowanie Bobolanum, osiągnięcia, pracę naukową, uczenie się z biografii św. Ignacego Loyoli, św. Andrzeja Boboli oraz niezwykle biografie profesorów i studentów podczas drugiej wojny światowej i w okresie powojennym. Mgr lic. Marek Miławicki OP (DIH Kraków) i ks. dr hab. Andrzej Łuczyński SDB (KUL) przekonywali, że choć dominikanie i salezjanie nie prowadzili własnych szkół wyższych, członkowie tych zgromadzeń starali się aktywnie pracować na KUL-u, przyczyniając się do rozwoju tej uczelni i nauki w kraju.

W pierwszej części piątej sekcji udział wzięło pięciu prelegentów. Dyskutowali oni o twórcach lubelskiej pedagogiki i stworzonych przez nich koncepcjach dotyczących edukacji, wychowania, wspierania działalności rodziny i szkoły jako środowisk wychowawczych, a także podstaw funkcjonowania szkół wyższych. Dr hab. Danuta Opozda (KUL) i dr Magdalena Parzyszek (KUL) podjęły refleksję nad rozwojem pedagogiki rodziny na KUL. Przedstawiły one próbę rekonstrukcji merytorycznych i instytucjonalnych źródeł subdyscyplinarnego charakteru pedagogiki rodziny oraz działalność ks. prof. Piotra Poręby (1908-1991) i ks. prof. Józefa Wilka (1937-2003). Dr hab. Barbara Kiereś (KUL) ukazała postać Feliksa Wojciecha Bednarskiego (1911-2006) jako propagatora klasycznej myśli filozoficzno-pedagogicznej. Dr Małgorzata Łobacz (KUL) przybliżyła obecnym na obradach słuchaczom sylwetkę profesora Wojciecha Chudego (1947-2007) jako „wzór bohaterskiej fascynacji nauką”. Odmienne w treści, ale także dotyczące wychowania i pracy nad rozwojem człowieka były dwa ostatnie wystąpienia tej sekcji. Mgr Agnieszka M. Kowalczyk (KUL) analizowała wypowiedzi prymasa Stefana Wyszyńskiego (1901-1981), skierowane do społeczności akademickiej KUL, podkreślając, że Prymas Tysiąclecia wielokrotnie podkreślał, iż celem uniwersytetu jest wychowywanie dla Kościoła, życia i społeczeń-

stwa. Zaś ks. prof. zw. dr hab. Edward Walewander (KUL) przedstawił pedagogię życia Franciszka Skowry (1902-1978), fundatora Nagrody Naukowej im. Ireny i Franciszka Skowyrów, która jest przyznawana na KUL-u od 1981 r. Na zakończenie obrad sekcji wywiązała się dyskusja, którą wywołały wystąpienia dotyczące aktualności myśli ks. prof. Piotra Poręby i ks. prof. Józefa Wilka we współczesnym świecie, w którym rodzina coraz bardziej traci na wartości, a rodzicom coraz trudniej wychowywać dzieci. Uczestnicy panelu żywo rozmawiali na temat spadku autorytetu rodziny i wynikających z tego trudności.

Sekcja szósta była poświęcona bibliotekarzom, archiwistom i badaczom dziejów Kościoła i Polski, związanym z KUL-em. Zaplanowano pięć wystąpień. Dr Artur Hamryszczak (Ośrodek Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych KUL) przedstawił postać księdza profesora Stanisława Librowskiego (1914-2002), wybitnego historyka-archiwisty, wykładowcy Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku oraz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, współtwórcy Ośrodka Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych KUL, założyciela i redaktora pisma „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”. Dr hab. Maria Dębowska, prof. KUL (ABMK KUL) przypomniała, że w początkach grudnia 1956 r., jeszcze przed ostatecznym zatwierdzeniem Ośrodka Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych, jego kierownikiem został jezuita ks. Eugeniusz Reczek. W ciągu jednego roku pracy na tym stanowisku zdołał zorganizować trzy konferencje dla pracowników instytucji kościelnych przechowujących kulturowe zbiory Kościoła katolickiego, a dwie inne przygotować. Rozpoczął także działania zmierzające do wydawania przez Ośrodek własnego czasopisma. W kręgu spraw bibliotek kościelnych pozostały autorki kolejnego referatu: dr Joanna Nastalska-Wiśnicka (BU KUL) i mgr Małgorzata Trojnacka (BU KUL), które przedstawiły zasługi o. Romualda Gustawa OFM (1911-1976), bibliotekarza, bibliografa i historyka Kościoła, zasłużonego głównie w zakresie hagiografii polskiej (inicjatora i redaktora dwutomowej *Hagiografii polskiej* oraz wicepostulatora w procesach kanonizacyjnych bł. Jana z Dukli i bł. Szymona z Lipnicy). Kolejne trzy referaty tej sekcji dotyczyły ludzi nauki związanych już z samym uniwersytetem. Mgr Maria Wrzeszcz (Lublin) przedstawiła drogę życiową i naukową profesora Zygmunta Sułowskiego (1920-1995), historyka, mocno zaangażowanego w działalność Towarzystwa Naukowego KUL, różnych jego agend i komisji, Instytutu Geografii Historycznej Kościoła w Polsce, organizatora Komisji Badań nad Początkami Chrześcijaństwa w Polsce. Mgr Magdalena Gajderowicz (KUL) przedstawiła wkład profesora Andrzeja Wojtkowskiego w opracowywanie akt obozowych Majdanka, co dało podstawy do zbudowania późniejszego Działu Archiwum. Mgr Elżbieta Krzewska (ISP PAN) w swoim wystąpieniu starała się ukazać pierwszych pracowników Wydziału Nauk Humanistycznych KUL w okresie międzywojennym. Obrady tej sekcji wywołały lawinę wspomnień, anegdot i intrygujących opowieści obecnych na sali emerytowanych pracowników KUL.

Tematem przewodnim sekcji siódmej były drogi życiowe absolwentów lubelskich uczelni. Dr Barbara Borowska (KUL) opowiedziała o tych, którzy – studiując na Ka-

tolickim Uniwersytecie Lubelskim – kształtowali swój charakter i osobowość, a ich skromne życie pełne zaangażowania i poświęcenia przynosi radość i realizację marzeń tym, którym służą. Dr Oleh Rudenko (UAD, Lwów) przedstawił biografie pierwszych ukraińskich studentów, studiujących w Polsce na początku lat dziewięćdziesiątych XX wieku. O wkładzie absolwentów filii UMCS w Rzeszowie w rozwój miasta i całego Podkarpacia mówiła mgr Wioleta Zgłobicka-Gierut (KUL). Na zakończenie obrad w sekcji wywiązała się ożywiona dyskusja na temat wkładu uniwersytetów i ich absolwentów w rozwój Lublina i Lubelszczyzny.

Druga grupa referatów, wygłaszanych w sekcji siódmej, dotyczyła działalności naukowo-dydaktycznej i wychowawczej lubelskich pedagogów akademickich. Dr hab. Dorota Kornas-Biela, prof. KUL przypomniała postać prof. Janusza Plisieckiego (1932-2014), którego spotkała na swojej drodze naukowej, dr Joanna Karczewska (UJK) – prof. Stefana Kunowskiego (1909-1977), pedagoga w służbie uczelni i studentom, dr Ewa Smółka (Lublin) – prof. Teresy Kukołowicz (1925-2014), odnowicielkę kulowskiej pedagogiki, mgr Katarzyna Kosacka (KUL) – prof. Zygmunta B. Kukulskiego (1890-1944), założyciela lubelskiej pedagogiki, zaś dr hab. Marek Rembierz (UŚ) – prof. Leona Koja (1929-2006).

Wpływ pracowników uniwersyteckich na środowisko lokalne był namysłem ostatniej, ósmej sekcji. Dr Anita Młynarczyk-Tomczyk (UJK) zaprezentowała kościelne przygotowania do obchodów Millennium Chrztu Polski, ich przebieg, a także pokłosa, poprzez pryzmat środowiska akademickiego związanego z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim. Temat jest tym ciekawszy, że przedstawiciele KUL uczestniczyli we wszystkich obchodach organizowanych w poszczególnych diecezjach, jednakże ich zasadniczy wkład w kościelne uroczystości milenijne to przede wszystkim bogaty program prac naukowych i badawczych związanych z historią Kościoła w Polsce, podjętych na wiele lat przed wielką rocznicą milenijną i kontynuowanych przez kilka następnych po uroczystościach. Mgr Krystyna Burzyńska-Kaniewska (UW) przedstawiła mało znany epizod z życia kardynała Stanisława Nagiego (1921-2013) – profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który prowadził duszpasterstwo studentów medycyny i pracowników służby zdrowia, a także był opiekunem Duszpasterstwa „Talent”. Mgr Joanna Belzyt (KUL) omówiła historię działań twórców teatrów na KUL-u i ich znaczenie dla życia studenckiego uczelni. Dr hab. Anna Marta Żukowska, prof. UMCS, wskazywała, że edukacja plastyczna i wychowanie estetyczne w średnim szkolnictwie ogólnokształcącym pełniły doniosłą rolę w wychowaniu i kształceniu młodzieży.

Konferencja cieszyła się zainteresowaniem w środowisku naukowym, a w obradach sekcji uczestniczyli pracownicy naukowcy i studenci z KUL-u oraz UMCS-u. Na zakończenie konferencji badacze zgodzili się, że istnieje ogromna potrzeba powołania forum badaczy biografii, skupiającego osoby z różnych dziedzin nauki ze względu na ogromne potrzeby i kierunki badań biograficznych. Zebrani zaproponowali kontynuację cyklu konferencji „Współczesne przestrzenie edukacyjne biografistyki”, które

stałoby się corocznym miejscem spotkań tych wszystkich, którzy zarówno zajmują się biografią jednostek czy grup społecznych, jak i fenomenem mody na biografię naukową, popularną i literacką, a także literaturę pamiętnikarską i epistolograficzną. Na 16-17 kwietnia 2015 r. zaplanowano w Lublinie na KUL-u następne spotkanie naukowe poświęcone metodologii badań w biografii, zatytułowane: „Przedmiot, źródła i metody badań w biografii”.

MAGDALENA PARZYSZEK

Katedra Pedagogiki Rodziny KUL

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA

„«Z POMOCĄ CZŁOWIEKOWI...»

W PIERWSZĄ ROCZNICĘ ŚMIERCI

ŚP. PROFESOR TERESY KUKOŁOWICZ”

Lublin, 27 lutego 2015 roku

Dnia 27 lutego 2015 r. odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „«Z pomocą człowiekowi...» w pierwszą rocznicę śmierci śp. prof. Teresy Kukołowicz” zorganizowana przez Instytut Pedagogiki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Celem konferencji było uczczenie pamięci, przywołanie osoby prof. Teresy Kukołowicz oraz Jej wkładu w organizowanie badań pedagogicznych i rozwijanie naukowej pedagogiki.

Całość spotkania rozpoczęła uroczysta Msza św. w kaplicy Matki Bożej Nadziei pod przewodnictwem Dyrektora Instytutu Pedagogiki KUL, ks. prof. dr hab. Mariana Nowaka. Uczestniczyli w niej pracownicy Instytutu Pedagogiki, studenci, rodzina i przyjaciele prof. Teresy Kukołowicz.

Uroczystego powitania uczestników i otwarcia konferencji dokonali: ks. dr hab. Stanisław Fel, prof. KUL, Dziekan Wydziału Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, i Dyrektor Instytutu, ks. prof. dr hab. Marian Nowak. W konferencji wzięło udział dziewiętnastu prelegentów. Część naukowa konferencji została podzielona na trzy sesje: pierwsza, zatytułowana: „Z pomocą polskiej myśli pedagogicznej”; druga – „Z pomocą rodzinie” i sesja trzecia – „Z pomocą człowiekowi w codziennym życiu, w sytuacjach zagrożeń i w chorobie”.

Sesja pierwsza została podzielona na dwie sekcje. W pierwszej sekcji obradującej pod hasłem: „Pedagogika ogólna i teoretyczne podstawy pedagogiki” wystąpiło trzech prelegentów. Prof. zw. dr hab. Alicja Kargulowa (DSW, Wrocław) w referacie: *Profesor Teresy Kukołowicz koncepcja poradnictwa rodzinnego*, wskazała na potrze-